

Članice našeg dječjeg zbora župe Svetog Križa okupile su se u subotu, 16. lipnja u 11.15 sati ispred crkve u Gružu. Voditeljica zbora, Marija Brčić prvo je trideset i jednu djevojčicu odvela u crkvu na kratku molitvu, a zatim su se svi u pratnji župnika, fr. Mihaela Marija Tolja i petero roditelja ukrcali u autobus i krenuli.

Vožnja do Blata na Korčuli

Bio je vrlo vruć i lijep ljetni dan, ali vožnja je u klimatiziranom, udobnom autobusu bila vrlo ugodna. Vladala je vesela atmosfera. Djevojčice su bile radosne i uzbuđene. Zajedno smo se pomolili u autobusu u 12 sati, nakon čega su djevojčice i pojele užinu koju su ponijele iz svojih domova. Na putu do Orebića zaustavili smo se samo jednom, u Ponikvama i odmah nastavili do Orebića gdje smo stigli oko 14 sati. Do polaska trajekta za Korčulu imali smo nepunih tridesetak minuta, pa nas je naš Župnik odveo u župnu crkvu Pomoćnice kršćana u Orebiću te nam ispričao povijest gradnje crkve i predstavio nam glavne znamenitosti i vrednote crkve. Fotografirali smo se svi zajedno na oltaru, otpjevali dvije pjesme i požurili na trajekt. Brzo smo trajektom stigli na otok Korčulu i odmah nastavili autobusom do Blata.

Blato na Korčuli

U Blatu nas je dočekaao prepoznatljivi drvored lipa. Blato je krasno, uređeno i čisto mjesto. Bogato je zelenim površinama i cvijećem. Iskricali smo se iz autobusa i pozdravili sa sestrom Danijelom koja nas je toplo dočekala i pozdravila. Kratkim šetnjom ulicama Blata za par minuta stigli smo u crkvu Svih svetih gdje su nas pozdravile dvije blatske djevojčice. One su nam na simpatičnom korčulanskom narječju tumačile ljepote svoje župne crkve, pričale nam o njezinom bogatstvu i relikvijama. Dojmilo nas je njihovo ponosno pričanje o svetoj Vicenci, procesiji koja se održava svakih sto godina kad se prsten sudionika procesije zatvori te o ostalim znamenitostima crkve – svecima, slikama, orguljama, propovjedaonici... Crkva Svih svetih u Blatu je zaista prekrasna i bogata.

Odmah zatim popeli smo se u obližnji samostan sestara Kćeri Milosrđa. Tamo su nas časne sestre dočekale vrlo toplo i srdačno uz okrepu. Tu su već bili i drugi sudionici Zlatne harfe. Bilo je vruće, ali brzo su nas okrijepili svježi sendviči, osvježavajući sokovi, grickalice i kava. Zatim su nas časne sestre odvele u prostorije dječjeg vrtića koje su u sastavu samostana, gdje su se djevojčice osvježile i presvukle za nastup, ali i same ponovile pjesme. Imali smo još vremena do zajedničke svete mise pa smo posjetili svetište blažene Marije Propetoga Isusa Petković i muzej Blaženice. Ponovno su nam blatske djevojčice uz pomoć sestre Danijele pričale o blaženoj Mariji Propetoga Petković i tumačile ekspanate muzeja. Svi smo zainteresirano pratili zanimljivu i bogatu priču o životu i djelima Blaženice. Za neke je to bilo posebno i novo iskustvo. Upoznali smo i devedesetogodišnju sestru Hijacintu koja je nekima od nas svjedočila o detaljima iz života blažene Marije Propetoga. Nju su kao jedno od petero djece doveli blaženoj Mariji u samostan gdje je i ostala, te imala sreću upoznati Blaženicu i doživjeti njezino „isijavanje svjetla“ koje se događalo nakon dugotrajne molitve pod raspelom.

Zanimljivo je da je njezin grob u svetištu prekriven slikama djece koje donose vjernici ostavljaju kao dio zavjeta ili znak uslišanih molitvi. Izložena je i njezina krv koja se do danas nije zgrušala, a koju je jedna časna sestra vadila blaženoj Mariji Propetoga, jer je болоvala od povišenog tlaka, te ju spremila u tajnosti. Stoga smo se svi zajedno pomolili u ovom jedinstvenom svetištu Blaženice za zdravlje dječaka iz naše župe i za svih nas.

U 18 sati u prostoru samostana svi smo zajedno slavili svetu misu koju je predvodio don Petar Palić, generalni vikar Dubrovačke biskupije uz koncelebraciju nekoliko župnika koji su stigli u Blato u pratnji zborova. Tijekom svete mise sestra Danijela je svirala, a svi zborovi su zajedno pjevali. Bilo je vrlo lijepo i svečano.

Zlatna harfa

Nakon svete mise zaputili smo se u Dom kulture gdje se nakon 14 godina ponovno održala Zlatna harfa Dubrovačke biskupije. Pred prepunim gledalištem nastupilo je 7 dječjih zborova. Svaki zbor je otpjevao po dvije pjesme. Zlatnu harfu otvorila su dječica iz Blata vrtićkog uzrasta sa tradicionalnim blatskim narodnim plesom Kotiljun koja su odmah razveselila publiku. Kroz program su nas vodili mali Blaćani. Prve su nastupile naše djevojčice iz Gruža, koje su nas odlično predstavile sa pjesmama Vjerovanje i O da bude radost. Gđa Marija Brčić ih je odlično uvježbala. Pomno su je pratile i savršeno izvele uvježbane pjesme. Bili smo ponosni na njihovo pjevanje!

Zadnji je nastupio zbor-domaćin sa simboličnim nazivom Stope pod vodstvom sestre Danijele Škoro. Zaista se divimo s. Danijeli koja uvježbava ovaj dječji zbor od preko 90 članova, a koja je i savršeno odradila organizaciju ovogodišnje Zlatne harfe. Tu je sigurno bilo jako puno posla i truda.

Don Petar Palić je na kraju zahvalio i podijelio priznanja svim zborovima za sudjelovanje na Zlatnoj harfi.

Povratak u Grad

Nakon ovog veselog programa u Domu kulture svi sudionici su pozvani na večeru, a mi smo se uputili prema našem autobusu koji nas je trebao odvesti do Korčule na trajekt u 22 sata. Djevojčice bi rado bile ostale, ali voditeljica Marija je bila odlučna, a roditelji i župnik su se odmah složili - treba ranije krenut jer je put do Grada dug ,a sljedećeg dana, u nedjelju, zbor je trebao pjevati na svetoj misi zahvalnici povodom završetka školske godine.

Kraj autobusa su nas ponovno dočekale vrijedne časne sestre koje su nam donijele toplu

večeru, domaće blatske kolače i sokove. Fr. Mihael je odlučio da odmah večeramo kako ne bi morali prekidati vožnju kad padne mrak. Tako smo svi odmah večerali, a časne sestre su bile sretno vidjevši djecu kako slatko jedu njihovu hranu. To im je bila najbolja nagrada i priznanje za trud. Ovom prilikom im se od srca zahvaljujemo na dobrodošlici i pruženoj pažnji jer smo svjesni da je uložen ogroman trud.

Na put prema Gradu krenuli smo oko 21 sat sretni i zadovoljni, ispunjeni radošću i toplinom. To su najbolje iskazale naše cure pjevajući uvježbane pjesme tijekom vožnje. Slijedio je trajekt u 22 sata, pa vožnja do Gruža. Umorni, ali vrlo sretni i puni dojmova stigli smo oko ponoći ispred naše crkve Svetog Križa i požurili svojim domovima, jer sutra nas je opet čekala dječja sveta misa, kao i uvijek u 11.30 sati na mjestu odakle je sve i počelo.

Vjerujemo da će nam dragi Bog ponovno darovati ovakav dan!

Blaženka Kordić Aleksić

{phocagallery

view=category|categoryid=48|limitstart=0|limitcount=0|detail=8|displayname=0|displaydetail=0|displaydownload=0|displaybuttons=0|displaydescription=0|displayimgrating=0|imageordering=1}